Ministerstwo
Obrony Narodowej

POLAND25.EU

Sekretarz Stanu
Paweł BEJDA

BMON-WP.053.872.2024/O-35-24/SW
Warszawa, 10.02.2025 r.

Pani Małgorzata KIDAWA-BŁOŃSKA
Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Do wiadomości: Dyrektor Departamentu Spraw Parlamentarnych KPRM

ePuap

Dotyczy: oświadczenia nr BPS/043-24-574/24, złożonego przez Pana Senatora Marcina Karpińskiego w dniu 11 grudnia 2024 r. w sprawie niesprawiedliwego rozwiązania dotyczącego waloryzacji świadczeń emerytów mundurowych

Szanowna Pani Marszałek,

odpowiadając, z upoważnienia Ministra Obrony Narodowej, na oświadczenie złożone przez Pana Senatora Marcina Karpińskiego w dniu 11 grudnia 2024 r. w sprawie niesprawiedliwego rozwiązania dotyczącego waloryzacji świadczeń emerytów mundurowych, uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych informacji.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami, wśród żołnierzy zawodowych oraz funkcjonariuszy pozostałych służb mundurowych korzystających z zaopatrzenia emerytalnego można wyodrębnić dwie grupy w zależności od daty powołania do służby, tj. żołnierzy/funkcjonariuszy, którzy rozpoczęli służbę przed 1 stycznia 1999 r. oraz tych, którzy zostali przyjęci do służby po dniu 1 stycznia 1999 r. Rozróżnienie to wynika z odmienności co do sposobu uwzględniania w wymiarze emerytury wojskowej okresów składkowych i nieskładkowych w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustanowienia reguł zbiegu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych. W przypadku pierwszej grupy, żołnierze ci mogą pobierać jedną emeryturę, której wysokość uwzględnia również okresy pracy cywilnej. Natomiast, w przypadku żołnierzy zawodowych powołanych do służby po 1 stycznia 1999 r. mamy do czynienia z zasadą odrębności systemów emerytalnych. Żołnierze ci mogą nabyć uprawnienia i pobierać dwa świadczenia, tj. emeryturę wojskową, jak i emeryturę z systemu powszechnego. W odniesieniu do tej grupy żołnierzy, do podstawy wymiaru emerytury wojskowej nie dolicza się okresów aktywności zawodowej po zwolnieniu ze służby, za które zostały opłacone składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych. Należy podkreślić, że w stosunku do wyżej wskazanych grup żołnierzy ustawodawca przewiduje możliwość nabycia przez nich prawa do emerytury wojskowej już po 15 latach służby wojskowej. Długość służby wojskowej również ma wymierny wpływ na wysokość przysługującego świadczenia.

Podjęcie działań zmierzających do ujednolicenia uprawnień emerytalnych wymaga dokonania pogłębionej analizy z uwagi na złożoność zagadnienia. Wszystkie rozstrzygnięcia dotyczące systemu emerytalnego (systemu powszechnego, czy też systemów szczególnych) wiążą się z decyzjami ekonomicznymi, mającymi wpływ na wydatki po stronie Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w odniesieniu do systemu powszechnego, a także budżetu państwa w stosunku do systemów mundurowych.

tel.: +48 261 874 432
sekretariat.bmon@mon.gov.pl
www.gov.pl/web/obrona-narodowa

al. Niepodległości 218
00-911 Warszawa

Zgodnie z deklaracją z 2024 r. o gotowości podjęcia wspólnych prac nad powyższym zagadnieniem, przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Obrony Narodowej oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, podjęli decyzję o powołaniu zespołu do rozwiązania zagadnienia zbiegu emerytur powszechnych i tzw. emerytur mundurowych.

W związku z wprowadzoną w 1999 r. reformą zabezpieczenia społecznego zasady waloryzacji zostały ujednolicone w całym systemie zabezpieczenia społecznego (przepisem art. 159 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - Dz. U. z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 - został zmieniony przepis art. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin). W efekcie, od 1 stycznia 1999 r. wojskowe świadczenia emerytalno-rentowe podlegają waloryzacji na zasadach i w terminach przewidzianych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Pragnę wskazać, że przywołany przepis art. 159 pkt. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych został skierowany do Trybunału Konstytucyjnego, który - wyrokiem z dnia 20 grudnia 1999 r. (sygn. akt K 4/99) - uznał go za zgodny z art. 2 Konstytucji RP.

Z wyrazami szacunku

Paweł BEJDA

/dokument podpisany kwalifikowanym podpisem elektronicznym/